

॥ रुद्रप्रश्नः ॥

ॐ ग॒णानां॑ त्वा ग॒णप॑तिः॒ हवाम॑हे क॒विं क॑वी॒नामु॑पमश्रवस्तमम्।
 ज्येष्ठ॒राजं॑ ब्रह्म॒णां ब्रह्म॑णस्पत॒ आ नः॑ शृ॒ण्वन्नू॒तिभिः॑ सीद॒ सादन॑म् ॥
 ॐ महागणपतये नमः ॥

ॐ नमो भगवते रुद्राय ॥

नम॑स्ते रुद्र म॒न्यव॑ उ॒तो त॒ इष॑वे नमः। नम॑स्ते अस्तु धन्व॑ने
 बा॒हुभ्या॑मु॒त ते नमः॑ ॥ या त॒ इषुः॑ शि॒वत॑मा शि॒वं ब॒भूव॑ ते
 धनुः॑। शि॒वा श॑र॒व्या या तव॑ तया॒ नो रुद्र॑ मृडय ॥ या ते
 रुद्र॑ शि॒वा त॒नूर॑घो॒राऽपा॑पकाशिनी। तया॒ नस्त॑नुवा॒ शन्त॑मया॒
 गि॒रिश॑न्ताभिचाकशीहि ॥ यामिषुं॑ गि॒रिश॑न्त॒ हस्ते॑ बिभर्ष्यस्तवे।
 शि॒वां गि॒रित्र॑ तां कुरु॒ मा हिं॑सीः पुरुषं॑ जगत् ॥ शि॒वेन॑ वच॑सा
 त्वा गि॒रि॒शाच्छा॑वदामसि। यथा॒ नः स॑र्वमिज्जगदयक्ष्मः॒ सुम॑ना
 अस॑त् ॥ अ॒ध्यवो॑चदधिवक्ता प्रथ॒मो दै॒व्यो भि॑षक्। अही॑ऽश्व
 सवा॑ञ्जम्भयन्त्सवा॑श्च यातु॒धान्यः॑ ॥ अ॒सौ यस्ता॑ग्नो अ॒रुण
 उ॒त ब॒भ्रुः सु॑म॒ङ्गलः॑। ये चे॒माः रु॒द्रा अ॒भितो॑ दिक्षु श्रि॒ताः
 स॒हस्र॑शोऽवैषा॒ः हेड॑ ईमहे ॥ अ॒सौ योऽव॑सर्पति नील॒ग्रीवो॑

विलोहितः। उतैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः॥ उतैनं विश्वा
 भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः। नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय
 मीढुषै॥ अथो ये अस्य सत्त्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः। प्र
 मुञ्च धन्वन्स्त्व-मुभयो रार्त्तियोज्याम्॥ याश्च ते हस्त इषवः
 परा ता भगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वः सहस्राक्ष शतेषुधे॥
 निशीर्य शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव। विज्यं धनुः
 कपर्दिनो विशल्यो बाणवाः उत॥ अनेशन्नस्येषव आभुरस्य
 निषङ्गथिः। या ते हेतिर्मीढुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः॥ तयाऽस्मान्
 विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिभुज। नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय
 धृष्णवै॥ उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परि ते धन्वनो
 हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः॥ अथो य इषुधिस्तवऽऽरे अस्मन्नि
 धेहि तम्॥ १॥

नमस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वराय महादेवाय त्र्यम्बकाय
 त्रिपुरान्तकाय त्रिकालाग्निकांलाय कालाग्निरुद्राय नीलकण्ठाय
 मृत्युञ्जयाय सर्वेश्वराय सदाशिवाय श्रीमन्महादेवाय नमः॥

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्यै दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो

हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमो नमः सस्पिञ्जराय त्विषीमते
 पथीनां पतये नमो नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेऽन्नानां पतये
 नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमो नमो भवस्य
 हेत्यै जगतां पतये नमो नमो रुद्रायतताविने क्षेत्राणां पतये
 नमो नमः सूतायाहन्त्याय वनानां पतये नमो नमो रोहिताय
 स्थपतये वृक्षाणां पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां
 पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमो नम
 उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनां पतये नमो नमः कृत्स्नवीताय धावते
 सत्त्वाणां पतये नमः ॥ २ ॥

नमः सहमानाय निव्याधिन आव्याधिनीनां पतये नमो नमः
 ककुभाय निषङ्गिणे स्तेनानां पतये नमो नमो निषङ्गिण इषुधिमते
 तस्कराणां पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमो
 नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये नमो नमः सृकाविभ्यो
 जिघांसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः
 प्रकृन्तानां पतये नमो नम उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुञ्चानां पतये
 नमो नम इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नम आतन्वानेभ्यः

प्रति॒दधाने॑भ्यश्च वो॒ नमो॑ नम॒ आय॑च्छद्भ्यो विसृ॒जद्भ्यश्च वो॒ नमो॑
 नमो॑ऽस्य॒द्भ्यो वि॒ध्यद्भ्यश्च वो॒ नमो॑ नम॒ आसी॑नेभ्यः शय॒नेभ्यश्च
 वो॒ नमो॑ नमः॒ स्वप॑द्भ्यो जाग्र॒द्भ्यश्च वो॒ नमो॑ नम॒स्तिष्ठ॑द्भ्यो
 धाव॑द्भ्यश्च वो॒ नमो॑ नमः॒ सभा॑भ्यः स॒भाप॑तिभ्यश्च वो॒ नमो॑ नमो॑
 अश्वे॑भ्योऽश्व॒पति॑भ्यश्च वो॒ नमः॑ ॥ ३ ॥

नम॒ आव्या॑धिनी॒भ्यो वि॒विध्य॑न्तीभ्यश्च वो॒ नमो॑ नम॒
 उग॑णाभ्यस्तृ॒हती॑भ्यश्च वो॒ नमो॑ नमो॑ गृ॒त्सेभ्यो॑ गृ॒त्सप॑तिभ्यश्च
 वो॒ नमो॑ नमो॑ व्रातै॒भ्यो व्रात॑पतिभ्यश्च वो॒ नमो॑ नमो॑ ग॒णेभ्यो॑
 ग॒णप॑तिभ्यश्च वो॒ नमो॑ नमो॑ वि॒रूपे॑भ्यो वि॒श्वरूपे॑भ्यश्च वो॒ नमो॑ नमो॑
 मह॑द्भ्यः, क्षुल्ल॒केभ्य॑श्च वो॒ नमो॑ नमो॑ र॒थिभ्यो॑ऽर॒थेभ्य॑श्च वो॒ नमो॑
 नमो॑ र॒थेभ्यो॑ र॒थप॑तिभ्यश्च वो॒ नमो॑ नमः॒ सेना॑भ्यः सेना॒निभ्य॑श्च
 वो॒ नमो॑ नमः॒, क्षत्तृ॑भ्यः स॒ङ्ग्रही॑तृभ्यश्च वो॒ नमो॑ नम॒स्तक्ष॑भ्यो
 रथ॑कारेभ्यश्च वो॒ नमो॑ नमः॒ कुल॑लेभ्यः क॒र्मरि॑भ्यश्च वो॒ नमो॑ नमः॒
 पु॒ञ्जिष्टै॑भ्यो निषा॒देभ्य॑श्च वो॒ नमो॑ नम॒ इषु॑कृद्भ्यो धन्व॒कृद्भ्यश्च वो॒ नमो॑
 नमो॑ मृ॒गयु॑भ्यः श्व॒निभ्य॑श्च वो॒ नमो॑ नमः॒ श्वभ्यः॑ श्व॒पति॑भ्यश्च वो॒
 नमः॑ ॥ ४ ॥

नमो भवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो
नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च
नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय
च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो
बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च संवृध्वने च नमो अग्रियाय च
प्रथमाय च नम आशवे चाजिराय च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय
च नम ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय
च ॥ ५ ॥

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च
नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुद्धियाय च
नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च
नम उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च
नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च नमो
आशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च नमो
वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने च नमः श्रुताय
च श्रुतसेनाय च ॥ ६ ॥

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो
 दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे
 चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च नमः स्रुत्याय च
 पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय
 च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च नमः कूप्याय चावट्याय च नमो
 वर्ष्याय चावर्ष्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नम ईध्रियाय
 चातप्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च
 वास्तुपाय च ॥ ७ ॥

नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च नमः शङ्गाय
 च पशुपतये च नम उग्राय च भीमाय च नमो अग्रेवधाय च
 दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो
 नमस्ताराय नमः शम्भवे च मयोभवे च नमः शङ्कराय च
 मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च नमस्तीर्थ्याय च
 कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय
 च नम आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च
 नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च ॥ ८ ॥

नम इरिण्याय च प्रपथ्याय च नमः किंशिलाय च क्षयणाय
 च नमः कपर्दिने च पुलस्तये च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च
 नमस्तल्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च नमो
 हृदय्याय च निवेष्याय च नमः पांसव्याय च रजस्याय च नमः
 शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च नम ऊर्व्याय
 च सूर्म्याय च नमः पण्य्याय च पर्णशद्याय च नमोऽपगुरमाणाय
 चाभिघ्नते च नम आखिवदते च प्रखिवदते च नमो वः किरिकेभ्यो
 देवानां हृदयेभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नम
 आनिरूहतेभ्यो नम आमीवत्केभ्यः ॥ ९ ॥

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रन्नीललोहित। एषां पुरुषाणामेषां पशूनां मा
 भेर्माऽरो मो एषां किं चनऽऽममत् ॥ या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा
 विश्वाहभेषजी। शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसै ॥ इमां
 रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतिम् ॥ यथा नः
 शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥ मृडा नो
 रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते। यच्छं च योश्च
 मनुरायजे पिता तदश्याम तव रुद्र प्रणीतौ ॥ मा नो महान्तमुत

मा नो॑ अ॒र्भ॒कं मा न॒ उ॒क्ष॑न्तमु॒त मा न॒ उ॒क्षि॑तम्। मा नो॑ऽव॒धीः
 पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑ रु॒द्र री॑रिषः ॥ मा न॑स्तो॒के
 तन॑ये मा न॒ आयु॑षि मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्वे॑षु रीरिषः। वी॒रान्मा
 नो॑ रु॒द्र भा॑मि॒तोऽव॑धी॒रह॑विष्मन्तो॒ नम॑सा वि॒धेम॑ ते ॥ आ॒रा॒त्ते
 गो॒घ्न उ॒त पू॑रुष॒घ्ने क्ष॑यद्वी॒राय॑ सु॒म्रम॑स्मे ते॒ अस्तु॑। रक्षा॑ च नो॒ अधि॑
 च दे॒व ब्रू॑ह॒धा च नः॒ शर्म॑ यच्छ॒ द्वि॒र्ब॒र्हाः ॥ स्तु॒हि श्रु॑तं ग॒र्त॒सदं॑
 यु॒वानं॑ मृ॒गं न भी॑ममु॒पह॑न्तुमु॒ग्रम्। मृ॒डा ज॑रि॒त्रे रु॒द्र स्त॒वानो॑
 अ॒न्यन्ते॑ अ॒स्मन्नि॑व॒पन्तु॑ सेनाः ॥ परि॑णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिर्वृ॑णक्तु॒ परि॑
 त्वे॒षस्य॑ दु॒र्म॒तिर॑घा॒योः। अव॑ स्थि॒रा म॒घव॑च्च॒स्तनु॑ष्व॒ मी॒द्विस्तो॑काय
 तन॑याय मृ॒डय॑ ॥ मी॒ढुष्ट॑म॒ शिव॑तम॒ शिवो॑ नः सु॒मना॑ भव। प॒रमे॑
 वृ॒क्ष आयु॑धं नि॒धाय॑ कृ॒त्तिं व॑सान॒ आच॑र॒ पिना॑कं बि॒भ्रदा॑ग॒हि ॥
 वि॒कि॑रि॒द् वि॒लौ॒हित॑ नम॒स्ते अस्तु॑ भगवः। यास्ते॑ स॒हस्र॑ः
 हे॒तयो॑ऽन्यम॒स्मन्नि॑व॒पन्तु॑ ताः ॥ स॒हस्रा॑णि स॒हस्र॑धा बा॒हुवो॑स्तव
 हे॒तयः॑। तासा॒मीशा॑नो भगवः प॒रा॒चीना॒ मुखा॑ कृ॒धि ॥ १० ॥

स॒हस्रा॑णि स॒हस्र॑शो ये रु॒द्रा अधि॑ भू॒म्याम्। तेषा॑ः स॒हस्र॑योजने॒
 ऽव॒धन्वा॑नि तन्म॑सि ॥ अ॒स्मिन् म॑ह॒त्यर्ण॑वै॒ऽन्तरि॑क्षे भ॒वा अधि॑ ॥

नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षमाचराः ॥ नीलग्रीवाः
 शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः ॥ ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा
 नीलग्रीवा विलोहिताः ॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासः
 कपर्दिनः ॥ ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान् ॥ ये पथां
 पथिरक्षय ऐलबृदा यव्युधः ॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावन्तो
 निषङ्गिणः ॥ य एतावन्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे ॥
 तेषां सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥ नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां
 यैऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातो वरुषमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश
 दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु
 ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि ॥ ११ ॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् । उर्वारुकमिव
 बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात् ॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु
 य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश तस्मै रुद्राय नमो
 अस्तु ॥ तमुष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।

(ऋक्) यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥
 अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः । अयं मै विश्वमैषजोऽयं

शि॒वाभि॑मर्शनः ॥

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पा॒शा मृ॒त्यो म॒र्त्याय॑ ह॒न्त॒वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे। मृ॒त्यवे॑ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॑ स्वाहा॑॥ ओं
नमो॑ भगवते रु॒द्राय॑ वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे पा॒हि। प्रा॒णानां॑ ग्रन्थि॒रसि॑
रु॒द्रो मा॑ वि॒शान्त॑कः। तेना॒न्नेना॑प्याय॒स्व॥ नमो॑ रु॒द्राय॑ वि॒ष्णवे॑
मृ॒त्युर्मे पा॒हि॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥